

Søster Jørn vil ud af køkkenet

Jeg drømmer om en fremtid, hvor Kurt Strand jagter sygeplejersker til ugens profil. Jeg drømmer om, at sundhedsministeren er sygeplejerske. Jeg drømmer om at vågne op og opdage, at jeg ikke drømmer.

TEMA: MÆND I
SYGEPLEJEN

Da jeg for mange somre siden fortalte min kære far, at jeg ville være sygeplejerske, slog han korsets tegn for sig. Samtidig kunne jeg høre min mor ude i køkkenet mumle, at jeg nok senere ville besinde mig og videreudanne mig til læge. Jeg forsøgte selv at afværge den kritiske situation ved febrilsk at klappe min far på ryggen og friskt bemærke, at han da måtte have erfaret, hvordan byens sygeplejersker jagtede mig, fordi de havde brug for mænd.

Selvom bemærkningen blev sagt med et glimt i øjet, har jeg i dag måttet erkende, at den er mere sand, end jeg umiddelbart havde drømt om. For jeg er i dag ikke i tvivl om, at sygeplejerskerne har brug for nogle maskuline træk i form af højere cigarføring og større armbevægelser.

Det er alt for sjældent, at det er sygeplejersker, der præger avisspalterne og nyhedsudsendelserne. Vores synspunkter har derfor ingen bevågenhed, og vi har alt for ringe indflydelse.

Sådan ser verdensbilledet ud i dag, og vi er nødt til at trække hænderne op af forklædet, hvis det skal blive anderledes. Og det er her, jeg tror, at sygeplejerskerne har brug for en mere maskulin tankegang.

Jeg kan ikke lade være med at tænke på mine forældre. Når min mor efter flere ugers hårdt arbejde serverede den ultimative julemiddag, hvor alt var hjemmelavet og hjemmedyrket, så stod hun i døråbningen til køkkenet, på grænsen til det selvudslettende, og hviskede, at det da ikke var noget særligt.

Jeg har tit tænkt på, hvordan min far ville have præsenteret den samme middag. Han ville med store armbevægelser have fortalt om, hvordan han slog grisen for panden, hvordan han ved hjælp af kløgt og snilde havde fremelsket de skønneste grøntsager, og hvordan han via sit gastronomiske overblik til sidst havde kreeret det overdådige måltid. Han ville have stået i selskabets midte og flamberet kødet. Det ganske kongerige ville vide, at han var en prægtig kok og en ypperlig gartner. Folk ville interesseret spørge til hans metoder, og inden længe ville han være på forsiden af landets aviser med et stort billede, hvor han stolt viser sine grøntsager frem. Men suk. Der er ikke mange sygeplejersker på forsiden af aviserne.

Prøv at lave et lille eksperiment. Spørg folk uden tilknytning til sygeplejen, om de kan nævne navnene på nogle offentligt kendte sygeplejersker eller nogle kernesynspunkter, som sygeplejersker står inde for. I vil med stor sandsynlighed møde tomme blikke og total tavshed.

Her vil det kvindelige instinkt hastigt sætte ind, og sygeplejersker vil stå i kø for at forklare, hvorfor vi ikke er mere synlige i samfundsdebatten. "Det er fordi, det er så svært at formulere de bløde værdier." Sikke noget vrøvl!

Spørg blot min gamle far. Han kan efter få ugers hospitalsindlæggelse opremse flere problemområder, hvor det er oplagt, at vi sygeplejersker mere højlydt bør argumentere for et bedre sundhedssystem. Han undrer sig over, at det ikke kan lade sig gøre at lave et behandlingsforløb med en kontaktsygeplejerske og -læge. Han synes, at det er mærkeligt, at en sygeplejerske pludselig må forlade et forbindelsesskifte i en time, fordi en læge uanmeldt har indfundet sig til stuegang. Han er forundret over, hvor lidt tid personalet afsætter til at informere om alvorlig sygdom. Han er bekymret for, at Danmark er ved at udvikle amerikanske hospitalstilstande, hvor de rige vil søge på privathospitaler, fordi der mangler sygeplejersker, og fordi det er u hensigtsmæssigt at blive passet af skiftende vikarsygeplejersker, der kun arbejder med et otte timers perspektiv. Han er målløs over, at de på det ene sygehus siger, at han ikke kan behandles, mens de på et andet af byens sygehuse fortæller, at der er gode behandlingsmuligheder.

Jeg drømmer om, at vi bliver bedre til at støtte op om et sundhedssystem, der tager udgangspunkt i patienternes behov. Jeg drømmer om en fremtid, hvor *Kurt Strand* jagter sygeplejersker til ugens profil. Jeg drømmer om fjernsynsprogrammer af typen "Ren sygepleje for pengene." Jeg drømmer om, at sundhedsministeren er sygeplejerske. Jeg drømmer om at vågne op og opdage, at jeg ikke drømmer.

Det er selvfølgelig nemmere sagt end gjort pludselig at blive offensive i samfundsdebatten. Jeg ved af bitter erfaring, hvor let man bliver sovset ind i kvinderollen, når man arbejder i et kvindefag. Jeg har selv været så længe i et kvindefag, at jeg i dag sidder ned og tisser. Men nu må det være slut med at stå ude i køkkenet og surmule. Lad os brænde skåneærmerne og forklædet af på gaskomfuret og skynde os ind i stuen, hvor diskussionerne foregår, så vi kan vise det ganske land, at vores viden og holdninger stammer fra andet end kagebøger. •

Jørn Eriksen er ledende centersygeplejerske på Distriktpsykiatrisk Center i Brønshøj.